

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra VED STRANDEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "Samlede Digte", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 295. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-idm140388190917568/facsimile.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Svalerne lege i Luften Tagfat,
medens de hen over Havfladen ile —
og dette Hav, hvor spejklart, hvor glat,
og hvor kongelig stort i sin Hvile!

Er det det samme, som væltede nys,
pisket af Bygen, sin Bølge mod Landet?
Det, som nu trykker de blødeste Kys
paa hver Sten, mens det spiller paa Sandet:
nylig saa oprørt, nu drømmende tyst,
farvet af Solen, hvis svindende Flammer
festlig belyser den dæmrende Kyst
og den skumrende Skovgrænses Stammer.

Myggenes Dans i den blikstille Luft,
Frørernes Kvækken fra Vandløb og Moser,
Ryllernes Piben og Strandmarkens Duft
som af Hø og af dugvaade Roser,
Lyden af Aarernes taktfaste Tag
hist fra Fiskerens Baad paa den spejklare Skive,
Svalernes Jubel og Lærkernes Slag —
ak, Hvo kan det, Hvo kan det beskrive!

Hvor jeg Dig elsker, Du herlige Strand!
— Du min Fødeøs Hav! ved din Bred har jeg
leget,

tumlet som Dreng ved det skvulpende Vand,
hvor som Mand jeg nu sidder bevæget.
Alle de Streng, der klang i mit Bryst,
da mit Hjerte var rent og beruset af Drømme,
bæve nu atter og klinge af Lyst,
og fra Læberne Tonerne strømme —

strømme fra Læben og formes til Digt —
ak, som jeg mægted at gribe i Sangen
dette Moment, saa herligt og rigt,
og at holde for evigt det fangen!
Men er mit Digt kun en svindende Lyd,
skal dog en Stund det, naar jeg er forstummet,
fængsle til Livet den jublende Fryd,
som min Sjæl har i Nuets fornummet!

DET SIDSTE FØLGE.

De skulde bære den Døde bort;
han laa paa den aabne Baare;
Ceremonien var grumme kort,
der flød ej en eneste Taare.